

תרבות

מוצלח

עינת ברזילי

זה כל הקסם

במוצאי השבת הבאה (1/10) בשעה 22:30 תוכלו להתאזור וגם לנקות את הנפש מהמשקעים שהותיר הבילוי החיק המשפחה, בהופעה של הקואוצר אלון לו ושל נמרוד לב באחזן בר בת"א השניים מתאחדים לערב מרגש של שירים וקאברים, ותבנות אנושיות.

מרוקנים את הכיסים

בית התפילה הישראלי קיים תפילות לאורך ראש השנה, במתכונת משודרגת ישראלית יהודית. אנחנו ממליצים ללכת ל"חשילך" בנמל תל אביב, שיערך ברוב עם, ובטקס מיוחד, ואחריו קבלת שבת מרגשת לנוכח השקיעה. לפרטים: אתר בית התפילה הישראלי.

כולם בשביל אחד

עוד סדר על אחוות גברים: שלושת המוסקטרים חוזרים אל המסך, עם אורלנדו בלום ומילה ג'ובוביץ' והפעם בגרסת התלת מימד. הרומן האהוב של אלכסנדר דיומא זכה לגרסת פעולה בידי הבמאי פול אנדרסון. ומיום חמישי הבא, גם אתם תוכלו למלמל: "אחד בשביל כולם" כולם בשביל אחד".

א אוהל

הלילה, ליל המדענים, יהיו כל מוזיאוני המדע למבוגרים וילדים, פתוחים עד 22:00, הכניסה חופשית. בית התפוצות בת"א, יפתח את שעריה של התערוכה איב'געדע, תערוכה אינטראקטיבית שהיא גן שעשועים של ידע וכיף לילדים ולהורים, הכוללת משחקים סביב השפה העברית.

ביקורת תאטרון

תיקי דיין ואבי אוריה צילום: מתוך אתר הקאמרי

זוכר אותה מהמכולת

עינת ברזילי

בחלקו, הבן שסולד מהוריו הפי שוטים, "הגזלנים מהמכולת" ומאוהב לשוא בכת השכנים הנ" שואה, השכנה הרכלנית שמחפי שות חברה. כדי לרכל איתה, ועל כולם עלתה תיקי דיין שנושאת את ההצגה על גבה גם ברגעים הקצת איטיים שלה.

תיקי דיין אמינה מאוד בגי" לום דמות קשת יום, אשת עמל, שלוקחת אחריות על הסובבים אותה, ישירה, בלתי רומנטית אבל מאוד חמה ומטפלת. היא היחידה שמסירה את הלזט מעל עיני בנה החולם, היא אומרת את האמת וגם טועה, לסבא ולאחיו ההווה של בעלה, שמגלם נפלא אלי בורגשטיין.

יש בעיה מסוימת בחלק הראשון של המחזה, שמתעכב על תיאור מצב, ומתעכב על פרטים ופרוצדורות בליהך המי כירה של המכולת, ובחלק השני העלילה מואצת, והקונפליקטים בהם לירי ביטוי ואז ההצגה הופי כת מרגשת מאוד.

באווירת המחאה התברתית, מעניין לראות את הדרך שעשי תה מרינגת ישראל, משנות ה50, בהם החלום הגדול ביותר היה דירה חרשה מכספי הפיצויים, ועד שנות ה 2000, בהם החלום הגדול ביותר הוא... דירה חרשה. הגטל הכלכלי עדיין כבד, האפי שוויות מוגבלות, אבל האווירה הצפופה, המשפחתית שבה לאיש אין פרטיות וכולם נשענים על כולם היא שמונעת לברוח לגרי רל אחר.

מחר תקבל השחקנית תיקי דיין את פרס תיאטרון הקאמרי על משחקה בהצגה "המכור לת". ההצגה, שמתארת עולים בשנות ה50, נשארה רלוונטית, אבל היא גם נוסטלגיה מרזייקת לתקופה שבה אמהות עסוקות אכלו סרדינים ישר מהקופסה. לאמא שלי היו דודים בשם יוסל ולייקה. שוה יוסף ולאה. הייתה להם מכולת, וכל מי שרצה לחם וחלב ידע איפה למי צוא אותם. לייקה הייתה עושה את החשבון בידידי מהדירה, בדרך ועט, וכלי קופה רושמת. במוצאי שבת האחרונה זכיתי לראות את המכולת קמה לתחייה במחזה של הלל מיטלפוני קט ותיאטרון הקאמרי, "המכולת" קוראים לו, והוא עלה לראשונה ב1982, ועובד מחדש, עם תיקי דיין בתפקיד הראשי לייטשה (לאה) ויוסל. בדיוק כמו הדודים שלי.

הסיפור מתרחש בחנות קטנה ביפו, בין חביות גרים מלוחים גרים הורים, בן כוגר, סבא ואח של אבא, רווק כותב שירה, שאין הביתה, והתפלאו מאוד שיש לי מפרנסת את כולם, ומהווה מרכז גם עבור השכנים, כולם מהגרים, חילוניי סיפורים "משם" וכולם חולמים על חיים אחרים, עם מי שוה אחר, במקום אחר. כולם רוד צים להיפטר מהמכולת הרוחסה, אבל גם נשענים עליה.

המחזה מדייק מאוד בתיאור רמזיות: האבא הכנוע והשמח

לחישה אחרונה מאימא לפני החופה

דוד וגוליית

לצילום כבר קיימת. אני יכול לספר לך שלקראת ברכת החמה, ותנפלו עליי וממש רבו עליי! מכל החצרות קיבלתי טלפונים, כולם רצו לתעד את המצווה הנדירה הזו (מתרחשת פעם ב28 שנה, ע.ב). זה היה מוקד דם בבוקר, לא היה לי כוח, התתננו שאבוא לצלם. חסידויות הכי חרדיות נלחמו עליי. עשיתי אן דן רינו. הלי כתי לקרלין סטולין בדמות. טיפסנו על הדר, ולמחרת התייצבה אצלי בבית במודיעין משלחת לדרוש את

הדיסק. זה היה רגע הווי".
רבשת חברים שם?

ברור, נוצרים קשרים אישיים עם אנשים, והם אפילו הגיעו אליי מפריר בין בשר וחלב. בעיניהם, לכל חילוניי יש ראש של חזיר במקפיא. גם להם יש דרך לעשות עד אלינו. אבל ההיכרות האישית, רק היא יכולה לשבור את המיתוסים המופרכים".